

gulaselte teie üttelde, veel vähhäm sinna, waid iggaford, kui wend wenda tahhab hūda ehk nimmetada, siis peab ta sinna assemel fa iggaford wend ütlema, ja sellesama viisi peal peab fa suggulane fuggulast iggaford, kus teie ehk sinna tulleks öölda, selle järrele nimmetama, kuida ta temmaga suggulane on: kas onno, täddi, källimees ehk mu. Kui kaks woõrast kofkojuhtuvald, siis teise poolt eessimenne küssiminne kohhe se: „Mis on kalli herra auwåärt suggu-wôssa nimmi?” Teine kostab: „Minno waewalisse ja willetsä liignimm'i on se ja se.” Siis küssitakse ja rågitakse moslemilt poolt veel hulk aega ammetist ja ello-paigast, wannadussest ja mis veel muud, agga ikka nenda, et se kes küssib ehk rågib, teist iggast fuljest õiete üllendab ja fidab, ja ennast jälle foggoni waesek, rummalaks ja willetsaks laidab. Terretamised, woõras-peul fâimised, tuppa astumised ja mahhaistumised, nendel keik ommad seadusse ja arrud.

Uussoeadus annab lubba ennam kui ühhe naese wötta, aga teised pârrast fošitud naesed on täieste eessimesse woimusse ja kässoal, ja keik lapsed, mis teistest naestest sündivad, loetakse eessimesse naese lapsiks. Al-lama rahwa keskes ennamiste naesed ostetakse. Lapsed peawad wâgga farwa peál wan-nematte sanna kuulma ja endid nende ees allandama. Kui poeg teises maas ellab ja issaga kofko tahhab sada, siis peab ta issa tuppa astudes ukse tahha nurka minnema, egga tohhi ennast seált enne riwitada, kui issa lubba annab, egga tohhi jâlle ka enne toast wâlja miina, kui issa isse kässib. Poia moistlikud wîsid ja ausad kõmbed ja keik mis temmast kidorwåärt, se loetakse issa auuks. Kui ükskord üks üлем rigi ajade tallitaja ehk minister keisert pallus, ennese kaddund issale au-nimmesid anda, siis laškis keiser ministriile kirja anda, kus luggeda olli need sannad: „Nâlg laastas riki; sinno issa andis nâljastele riši, — suur heateggo! Meie riik olli hukkatussesse minnemas: sinno issa